

Forplejningskorpsen er aldeles uholdbar. Jeg skal anføre, at man allerede i 1880 var enig om, at Omordningen af Hæren ogsaa nødvendigjorde en Omordning af Hærens Forplejningskorps saa meget mere, som Loven af 26de Maj 1868 jo længe havde vist sig ikke at svare til Forventningerne paa et væsentligt Punkt, nemlig med Hensyn til Tilvebringelse og Uddannelse af det værnepligtige Personale, der kunde supplere det faste Personale i Fredstid og særlig i Krigstid.

Jeg skal først sammenligne det Forslag, der nu foreligger fra Folketinget, med det, der først blev vedtaget her i Landstinget for 10 Aar siden, og det vil da vise sig, at disse to Forslag adskille sig paa to særlig iøjenspringende Punkter. — Det første er, at Landstinget i sit Forslag havde indført rent militære Titler for Embedsmændene, Oberster, Kaptajner, Løjtnanter o. s. v. Der var dog paa dette Punkt en Del Meningsforskel i Landstinget, hvad man ser deraf, at der i Udvalget var 3 Medlemmer derfor og 2 derimod, og jeg antager derfor ikke, at det høje Ting vil have Vanskelighed ved at følge Folketinget — der holder paa de gamle Betegnelser — paa det Punkt. — Det andet Punkt er af langt væsentligere Betydning. Landstinget vilde nemlig have Intendanturkorpsen delt i to af hinanden uafhængige Dele under en fælles Chef, nemlig Intendanturstaben for den højere Administration og Forplejningskorpsen for den lavere Administration ved Troppesafdelingerne. Intendanturstaben skulde da rekrutteres saavel fra Forplejningskorpsen som ved Befalingsmænd fra Waabnene. Man var dog ikke blind for, at en saadan Overgang af Befalingsmænd fra Hæren til Forplejningskorpsen kun vilde finde Sted, naar man tilvejebragte særlig gunstige økonomiske Forhold for dem, og Udvalget gør opmærksom paa, at uden dette vilde man slet ikke kunne vente nogen væsentlig Tilgang, henset til, at i de 18 Aar, Forplejningskorpsen havde eksisteret, var der kun en eneste Officer, der var gaaet over til det. Ja, denne Betragtning er ganske sikkert rigtig. Men samtidig tror jeg, at Landstinget vil indrømme mig, at det, at tilvejebringe en saadan gunstig økonomisk Basis for Intendanturstaben, er, i det mindste for Tiden, en Umulighed, og at man altsaa maa nøjes med at træffe saadanne Anordninger, at Korpsen ad administrativ Vej er i Stand til at samle de dygtigste Folk paa de overordnede Pladser, og det er det, som kan gøres ved Folketingets Forslag gennem de deri opstillede Avancementsbestemmelser. — Jeg skal med et Par Ord berøre Hovedpunkterne i Forslaget. Det aller vigtigste Punkt er na-

turligvis Størrelsen af det faste Befalingsmandspersonale, og her har man opnaaet i alt væsentligt, hvad man har ønsket. Det er ogsaa en meget betydelig Udvidelse, der efter Forslaget finder Sted, idet der bliver en Forøgelse med 1 Stabsintendant, 9 Overintendanter, 5 Intendanter, 3 Stabsserjenter, 3 Overserjenter og 3 Serjenter. Nu ere ganske vist de 5 Intendanter nærmest at regne som Stedfortrædere for 5 Reserverintendanter, idet Lovforslaget har indskrænket disses Antal med 5. — Naar Forslaget endelig reducerer Antallet af de Korporaler, der haves til Tjeneste, fra 30 til 12, saa er det kun en Nedgang paa Papiret, da Erstatningen har vist, at man aldrig har haft flere end 12 Korporaler i Korpsen. — Lønningerne til det forøgede Personale ere indvundne ved, at man har indskrænket Uddannelsesperioden for de værnepligtige fra 6 til 4 Maanedre, en Foranstaltning, som Chefen for Forplejningskorpsen betegner som fuldt ud tilladelig. Lønningerne for de forskellige Klasser ere derved i det væsentlige uforandrede, naar jeg undtager Lønningen i den laveste Intendantklasse. Jeg kunde meget ønske at faa Lønningerne noget forbedrede, men over for Folketingets bestemte Fastholden ved, at Forplejningskorpsen ikke maatte give forøgede Udgifter, har jeg ladet dette Ønske falde. — Jeg sagde, at den yngste Intendantklasse har en meget lav Løn, men jeg vil dog erindre om, at den træder i Stedet for Reserverintendanterne. Dens Tilstedeværelse er for saa vidt en Fordel for Embedsmændene, som de tidligere kunde faa kongelig Adcævnelse, hvilket faar Indflydelse paa deres Pension. I det hele tror jeg, man maa sige, at Lønningsforholdene ere forbedrede derved, idet der er stabt et betydeligt Antal højere Stillinger, hvilket bevirker, at enhver kvalificeret Mand kan vente at blive i det mindste Overintendant. — Med Hensyn til Afdgangen til Korpsen er der truffet den Bestemmelse, at Reserverintendanterne kun skulle tages af Underofficerersklassen. Da deres Antal er 5, tvivler jeg ikke paa, at der vil være et tilstrækkeligt Antal Underofficerer til at udfylde Pladserne, og jeg har derfor let kunnet lade den tidligere Bestemmelse fare, hvorefter ogsaa Sekondløjtnanter, naar der ikke var et tilstrækkeligt Antal Underofficerer, kunde faa Afgang til Korpsen.

Mest Betyrning har det voldt mig, at man har spærret Afdgangen til Korpsen for de faste Officerer, idet det er et lille Gode, som derved tages fra Officererne, men paa den anden Side er det, som jeg allerede har bemærket, kun saa overordentlig saa Offi-